

Călăreț pe vis

Ștefan Doroftei Doimneanu

Sunt călăreț pe verbe înspicate
Trecând în goana gândului prin viață,
Mă mai opresc prin sensuri neumblate
Să cercetez atent câte-o prefață.

Mă caut în cuvinte și în roluri,
În ochi de timp, în fiecă secundă,
Privesc atent cum anii stoluri, stoluri,
Ne mistuie și în neant ne-afundă.

Copii trec prin zori în diminețe
Purtând în grai atomii de lumină,
Ghiozdanele sunt pline cu povețe
Din vremurile noi ce or să vină.

Bătrânii tac, privind la cer cu rugă,
Spre veșnicii tot căutând o poartă,
În așteptări sunt tot mereu pe fugă
Și împăcați cu sinele din soartă.

Doar eu alerg încă prin nori de ceață...
Un călăreț pe-un vis, purtând aripe,
Aș vrea să port în tolă încă-o viață
Să pot să dau frâu liber la ispite,
Ca să-mi adun iubirile pierdute
Să le pictez pe umbrele din suflet,
Și numai fericirea, pe redute,
Să-mi apere izbânzile din umblet.

18.05 2018